

III MOOT INTERAMERICANO, PERÚ 2018

27.7.-5.8.2018

Matkassa mukana: Iiris Vilo, Elina Kettunen, Helena Myllymäki, Matleena Tuomisto ja Minja Ahonen

Otteita liriksen leiripäiväkirjasta:

29.7. Kello on puoli kahdeksan aamulla, lämpötila on muutaman asteen tuntumassa ja istumme bussissa. Olemme lähdössä tutustumaan muutamaan arkeologiseen kohteeseen ja kuulemaan lisää Perun upeasta historiasta. Leirissä moni asia on sujunut niinkuin leireillä yleensäkin ensimmäisinä päivinä; ruokaa saa jonottaa parikin tuntia ja kaikki on enemmän tai vähemmän epä tietoisia seuraavien päivien tapahtumista. Iltojen kylmyyttä ja päivien kuumuutta lukuunottamatta on ollut huikkeeta, ja ainakin kasvisuoka on ollut todella hyvää. Kaikki leiriläiset on jaettu kymmenen hengen telttaryhmiin, joissa myös suoritetaan suurin osa ohjelmasta. Suomalainen partioasu on saanut todella paljon positiivista huomiota, ja posket on kipeitä yhteiskuvissa hymyilemisen takia. Eilen illalla oli kansainvälisen shown aika, jossa eri maiden delegaatiot esittivät perinteisiä tanssejaan upeissa kaikenkirjavissa asuisaan.

30.7. Herätys oli tänään viideltä. Kömmin ulos teltasta kaikki lämpimimmät vaatteet päälläni ja otsalamppu päässä. Noustiin taas bussiin ja lähdettiin päivän ohjelmaan. Tarkoituksena oli löytää kylään x, jossa päivän palvelutehtävä suoritettaisiin. Kolmen tunnin ajomatkan päästä kuskimme teki U-käännöksen, sillä olimme eksyneet. Olimme melkein viiden kilometrin korkeudessa, yhteyksiä ei ollut, ja pieni vuoristotie sai ainakin oman pumppuni pamppailemaan tavallista tiheämpään. Lopulta löysimme päämääräämme, jossa tutustuimme paikallisen kylän ihmisiin ja elinkeinoihin sekä autoimme siivoamaan pihapiirin, sillä aikaa ei jäänyt muuhun, Toisaalta: sain kaksi uutta ystävää matkan aikana, kuuntelimme kaiuttimista musiikkia, johon lauloimme mukana, pääsimme leikkimään lumisotaa, mikä oli monelle uusi ja unohtumaton kokemus, sekä näimme uskomattomia maisemia. Saavuimme takaisin leiriin jo pimeään tultua, mutta onneksi leirissä moni asia toimii paremmin kuin ensimmäisinä päivinä. Juomavesipisteitä löytyy, suihkusta ei tule enää pelkkää jääkylmää vettä, ja ruokajonot liikkuvat.

Entä mitkä ovat mietteet leirin jälkeen?

Leiri on jäänyt mieleen opettavaisena, mutta uskomattomana kokemuksena. Kymmenen päivää itselle erikoisissa leiriolosuhteissa, vieraiden kielten ympäröimänä sekä lämpötilan vaihdellessa 25 asteen sisällä yhden vuorokauden aikana. Se vaatii mukavuusalueen ulkopuolella olemista jatkuvasti. Toisaalta on todella palkitsevaa, kun esimerkiksi uskaltanut juttelemaan brasilialaiselle espanjaksi, vaikkei se ole kummankaan äidinkieli. Joukkueen yhteinen mielipide on, että tätä seikkailua ei olisi todellakaan kannattanut missata!

Leirin oheismatkat

Leirin lisäksi olimme päättäneet järjestää omatoimista matkailua, kun kerran niin kauas lähdettiin. Kaikki joukkueesta osallistuivat koko matkan suunnitteluun, matkojen sekä hostellien varaamiseen tasapuolisesti. Saavuimme Peruun viikkoa ennen leiriä, Minjaa lukuunottamatta. Tutustuimme parin päivän ajan Limaan, josta lensimme Punoon Titicaca-järveä ihmettelemään. Järvi sijaitsee Perun ja Bolivian rajalla 3800 metriä merenpinnan yläpuolella. Pääsimme tutustumaan järvellä sijaitsevien saarten historiaan sekä kulttuuriin ilman suuria turistilaumoja tai hellettä. Upeiden maisemien sekä kylmyyden lisäksi myös korkeus sai meidät haukkomaan henkeämme, mutta pahemmilta vuoristotaudeilta vältyttiin. Meitä neuvottiin juomaan paljon vettä sekä välttämään raskaasti syömistä. Punosta matkustimme bussilla Cuscoon, jossa meillä oli muutama päivä olla ihan rauhassa. Paikalliset näissä kaupungeissa ovat jo tottuneet ympäri maailmaa saapuviin turisteihin, mutta ovat silti kovin avuliaita ja rehellisen tuntuisia.

Lyhyempiä matkoja taitoimme usein taxilla, sillä varsinkin neljästään kuljettaessa se on edullista. Muutamien kilometrin matka saattoi maksaa 10 solia, eli noin 2,5 euroa. Myös ruokaileminen Perussa oli suomalaisittain todella edullista, riippuen tietenkin, osasiko välttää turistiravintolat. Toisaalta niitä vaikutti olevan vähän, ja suurimmassa osassa ravintoloissa näytti ruokailevan usein niin paikallisia kuin matkailijoitakin. Olemme melkein kaikki kasvis- tai ainakin kasvispainotteisia syöjiä, mutta sen kanssa ei ikinä koitunut ongelmia, vaan aina löytyi lihattomia vaihtoehtoja.

Leirin jälkeen yövyimme kaikki vielä yhden yön Cuscossa, josta lähdimme omille teillemme. Iiris Paraguayhin moikkaamaan vaihtovuotensa host-perheitä ja muut Macchu Picchulle, jonka jälkeen Helena lähti Amazonian sademetsään ja muut Suomeen.

Olimme suunnitelleet matkan hyvin, joten suuremmilta vastoinkäymisiltä vältyttiin. Tässä vielä vinkkejä, joita voisimme muille partiomatkalle lähteville antaa:

1. Matkadokumentit ja esim. bussiliput kannattaa tulostaa valmiiksi, ja siirtymisiin varata tarpeeksi aikaa. Esimerkiksi pitkänmatkan bussilla matkustettaessa terminaalissa piti mennä usean pisteen kautta ja vielä turvatarkastuksesta ennen bussiin astumista.
2. Käsimatkatavaroihin on hyvä varata vaatteita ja muuta hyödyllistä sen varalta, että rinka ei saavu perille samalla koneella. Elinan rinka saapui Peruun viikon myöhässä, ja saimme sen Cuscoon päivää ennen leiriä.
3. Sillä ei ole väliä, kuka on matkustanut eniten tai kauemmas. Toiset porukastamme olivat käyneet vaikka missä, mutta toiset eivät olleet vielä ehtineet Ruotsia kauemmas.
4. Vaikka osa stereotypioista ja kliseistä on totta, niin aina pitää ja kannattaa välttää olettamasta asioita. Vaikka et sanoisitkaan niitä ääneen, ne voivat silti välittyä, joten kohtaa aina uusi ihminen mielenkiinnolla ja ilman taustaolettamuksia.

Kiitos Suomen Partiolaiset - Finlands Scouter ry

Kiitos Folke Bernadotten muistosäätiö

Kiitos kaikki maailman partiolaiset

Kiitos matkatoverit

Kiitos äiti ja isi

Ps. paljon lisää löytyy Mootin virallisilta fb-sivuilta...